Р Е Ш Е Н И Е
№ 41985

гр. София, 28.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 09.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов
ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева
Петър Савчев

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **8780** по описа за **2026** година докладвано от съдия Петър Савчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.
Образувано е по касационна жалба от В. Р. Л., ЕГН: [ЕГН], адр. [населено място], [улица], ет. 5 срещу решение № 1892 от 28.05.2026 г. на Софийския районен съд, НО, 10-ти състав, постановено по НАХД № 16128/2025 г. С решението е потвърдено наказателно постановление (НП) № 25-4332-021829 от 28.08.2025г., издадено от Началник Сектор към Отдел „Пътна полиция” при СДВР (ОПП - СДВР), с което на жалбоподателя на основание чл.183, ал.4, т.7,
пр.1 от ЗДвП за нарушение по чл.137а, ал.1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 50 лева (25,56 евро) и на основание Наредба № Із-2539 от 17.12.2012г. на МВР са му отнети 10 контролни точки.
Касационната жалба навежда основания за неправилност на първоинстанционното решение, доколкото възприема неустановена фактическа обстановка, както и това, че не са обсъдени възраженията на касатора по жалбата му. Твърди неправилно прилагане на материалния закон. Моли се отмяна на решението и НП и присъждане на деловодни разноски.
Ответникът по касационната жалба я оспорва изцяло, като моли обжалваното решение да бъде оставено в сила. Моли присъждане на деловодни разноски.
Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на

касационната жалба.
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализ на приложените по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното:
Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63в, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима.
Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.
Въззивното съдебно решение е правилно, като не са налице касационни основания за отмяната му, поради следното:
От фактическа страна въззивният съд установява, че касаторът е санкциониран за това, че на 16.08.2025г. около 09:40 часа в [населено място] по Околовръстен път с посока на движение от [улица]към [населено място] Р. Л. управлявал товарен автомобил „М. 1318 Атего” с рег. [рег.номер на МПС] . По същото време и на същото място се намирали полицейските служители Д. Г. и Б. Н., които пътували в служебен автомобил и при изпреварването на товарен автомобил „М. 1318 Атего” те видели, че водачът на МПС с рег. [рег.номер на МПС] шофира без да е поставил обезопасителен колан, с какъвто автомобилът бил оборудван. Поради това полицаите спрели автомобила, управляван от В. Р. Л. и св. Д. Г., в присъствието на св. Б. Н., съставил срещу В. Р. Л. Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) Серия GA № 4421770 от 16.08.2025г. - за нарушение на чл.137а, ал.1 от ЗДвП. В. Л. подписал Акта без възражения. Въз основа на този Акт Д. Д. - Началник Сектор при ОПП-СДВР издала срещу В. Р. Л. Наказателно постановление № 25-4332-021829 от 28.08.2025г., с което на основание чл.183, ал.4, т.7, пр.1 от ЗДвП за нарушение по чл.137а, ал.1 от ЗДвП е наложила на Л. „глоба” в размер на 50 лева (25,56 евро). Със същото Наказателно постановление и на основание Наредба № Із-2539 от 17.12.2012г. на МВР на Л. били отнети и 10 контролни точки. При така установената фактическа обстановка правилно е установена нарушената правна норма и, както и санкционната в относимата редакция.
Неоснователно е възражението на касатора, че не е установено, че МПС, с което е извършил нарушението, не е оборудвано с предпазен колан, каквото условие за наличие на нарушение е предвидено в чл.137а, ал.1 от ЗДвП. Оборудването на МПС с предпазен колан е установено с процесния АУАН, като противното не е установено пред СРС. Последният е разпитал актосъставителят и свидетелят по него, които дават безпротиворечиви покозания, както за факта на неслагането на предпазния колан от санкционирания, така и за оборудването на МПС с такъв колан. Насрещни доказателства не се ангажираха от касатора. В тази връзка следва да се посочи, че съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по закона имат доказателствена сила до доказване на противното, което по делото не се установи. Няма доказателства по делото, нито неуважени искания за доказателства, които да опровергават цитираните актове. Следователно, неоснователни са възраженията на касатора за неизяснена фактическа обстановка по делото.
Отхвърлянето на касационната жалба обуславя основателност на искането на ответника по жалбата за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което Съдът, на основание чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 1 ЗАНН определя в размер на 66,47 евро за касационната инстанция.
Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, изр. първо, предл. първо от АПК във.вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, IV-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1892 от 28.05.2026 г. на Софийския районен съд, НО, 10-ти състав, постановено по НАХД № 16128/2025 г.
ОСЪЖДА касатора В. Р. Л., ЕГН: [ЕГН], адр. [населено място], [улица], ет. 5 да заплати на СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ, на основание чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 1 ЗАНН, сумата от 66,47 евро деловодни разноски.
Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване и на протест.